

Ἐκ τῆς ἡμέρας
 εἰς τὰ αἰεὶ διαμένοντα...

Πρὸς τὸν Σταυρὸ καὶ τὴν Ἀνάστασι
 Μὲ κατανοκτικὸς Ὁδηγούς μας
 τοὺς Ἁγίους Ἀνδρέα Κρήτης καὶ Συμεὼν Μεταφραστὴ

Αὐτομεμψία...
Μετάνοια...

Ταπείνωσις...
Δάκρυα...

† 5' Κυριακὴ Νηστειῶν
Βαΐων

**«Ψυχὴ μου ψυχὴ μου, ἀνάστα, τί καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει,
 καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι, ἀνάνησον οὖν, ἵνα φεισῆται σου
 Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν».**

* * *

**Ψυχὴ μου! Ψυχὴ μου! Σήκω ἐπάνω! Γιατί κοιμᾶσαι; Τὸ τέλος
 τῆς ζωῆς σου φθάνει καὶ σὲ ἀναμένει ταραχὴ! Ξύπνα, λοιπόν!
 Για νὰ σὲ λυπηθῇ ὁ Χριστὸς καὶ Θεός, Ἐκεῖνος ὁ Ὅποιος εἶναι
 πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα γεμίζει μὲ τὴν παρουσίαν Του.**

